

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/155/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123011800
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2123011800.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 28.06.2023, č. k. 2PP/44/2023-42, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 05.10.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a § 67 ods. 1 Trestného zákona tak, že zamietol návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., bytom D. E. XXX/XX, F., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, z 18.05.2023 na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom Okresného súdu Levice č. k. 4T/1/2016-833 z 23. októbra 2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 1To/88/2017 - 897 z 20. februára 2018 podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom do 30. apríla 2022 vo výmere 10 (desať) rokov a 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý na základe uznesenia Okresného súdu Levice sp. zn. 2Nt/102/2022 zo 17. januára 2023 vykonáva v ústave s minimálnym stupňom stráženia.

2. Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva na podanie sťažnosti.

3. Podanú sťažnosť odsúdený odôvodnil ručne písaným podaním zo dňa 25.07.2023, v ktorom uviedol, že uznesenie a jeho odôvodnenie považuje za nesprávne. Nestotožňuje sa s názorom sudcu ani prokurátora, že nespĺňa druhú materiálu podmienky. Poukazuje na to, že prvú a druhú materiálu podmienku určuje zákon č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a nie Trestný zákon. Obidve materiálne podmienky preukazuje ústav, a to vo vyhodnotení. Pre súd je uvedené vyhodnotenie pri rozhodovaní prvoradé, avšak sudca ho spochybňuje a vyvracia. Žiada krajský súd, aby napadnuté uznesenie zrušil a rozhodol sám a podmiennečne ho prepustil z výkonu trestu odňatia slobody.

4. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

5. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

6. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

7. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia uvedeného v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Návrh odsúdeného zamietol z dôvodu, že hoci odsúdený spĺňa formálnu podmienku (vykonanie potrebnej časti trestu odňatia slobody) a prvú materiálu podmienku (vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie), nespĺňa druhú materiálu podmienku (dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho podmiennečnom prepustení na slobodu).

8. K splneniu prvej materiálnej podmienky v odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvého stupňa uviedol, že je pravdou, že odsúdený je druhýkrát vo výkone trestu odňatia slobody, avšak trest po započítaní väzby vykonáva už osem rokov a počas týchto ôsmich rokov boli výkyvy v jeho správaní v ústave Želiezovce v roku 2018, inak bolo jeho správanie na požadovanej úrovni. Sedem disciplinárnych odmien svedčí o tom, že odsúdený nie len prispôsobil svoje správanie podmienkam výkonu trestu odňatia slobody, ale pridal aj niečo navyše, za čo si vyslúžil tieto disciplinárne odmeny. Odsúdený je pracovne zaradený, úspešne ukončil requalifikačný kurz a v dvoch ústavoch na výkon trestu odňatia slobody sa angažoval v samospráve odsúdených.

9. Pri posudzovaní druhej materiálnej podmienky poukázal súd prvého stupňa na trestnú minulosť odsúdeného, keď na neho bolo vplývajúce a súdy mu ukladali podmiennečné tresty odňatia slobody, z výkonu nepodmiennečného trestu odňatia slobody bol podmiennečne prepustený, avšak s ohľadom na aktuálny stav možno konštatovať, že odsúdený si z toho nevezal ponaučenie, nespĺnilo to svoj účel, dopustil sa závažnejšej trestnej činnosti, za ktorú mu bol uložený relatívne vysoký trest, konkrétne desať rokov a šesť mesiacov. Aj napriek skutočnosti, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody osem rokov, doposiaľ je jeho postoj taký, že tejto trestnej činnosti sa nedopustil a na verejnom zasadnutí povedal, že použil všetky opravné prostriedky dostupné na území Slovenskej republiky a podal sťažnosť na Európsky súd pre ľudské práva.

10. Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia sťažnostný súd zistil, že toto bolo vykonané v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul procesné strany, oboznámil listinné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

11. Pokiaľ ide o správnosť napadnutého výroku, sťažnostný súd je názoru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho návrhu na podmiennečné prepustenie. Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného.

12. Pre pozitívne rozhodnutie súdu o podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody je nevyhnutné, aby odsúdený počas tohto výkonu svojím správaním preukázal polepšenie, čo nemožno bez ďalšieho stotožniť len s dobrým správaním sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody a zároveň je potrebná aj danosť reálneho predpokladu, že po takomto rozhodnutí bude odsúdený viesť riadny život.

13. Pri vyhodnotení materiálnych podmienok na podmiennečné prepustenie je potrebné posúdiť všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti a jeho správanie sa vo výkone trestu odňatia slobody. Je preto správny postup prvostupňového súdu, ktorý komplexne posudzoval osobnosť odsúdeného, trestnú minulosť, charakter trestnej činnosti aj resocializačnú prognózu odsúdeného.

14. Sťažnostný súd len opakuje, že osoba odsúdeného vzhľadom na jeho kriminálnu minulosť (opakované páchania trestnej činnosti úmyselnej povahy, 4krát súdne trestaný, opakovaný výkon nepodmiennečného trestu odňatia slobody, 1krát podmiennečne prepustený) nedáva sťažnostnému súdu dostatočnú záruku, že prišlo k polepšeniu odsúdeného (na rozdiel od názoru prvostupňového súdu) a jeho u neho daný predpoklad, že v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody bude viesť riadny život. Aj keď je správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody v súlade s ústavným poriadkom (avšak nebolo tomu tak vždy – boli u neho zaznamenané nedostatky v dodržiavaní ústavného poriadku) s poukazom aj na jeho predchádzajúci výkon nepodmiennečného trestu odňatia slobody a gradáciu v páchaní trestnej činnosti z hľadiska jej závažnosti (obzvlášť závažný zločin), je dôvodné konštatovať jeho prispôsobenie sa režimu výkonu trestu odňatia slobody a nie vnútornú zmenu v jeho hodnotovej orientácii. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že na nápravu odsúdeného a uvedomenie si negatívnych dôsledkov jeho konania nemali vplyv žiadne z doposiaľ vykonaných trestov, pretože sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti rôzneho druhu, pričom prvostupňový súd nekonkretizoval, v čom vidí polepšenie sa odsúdeného a pod obsah tohto pojmu

podradil dobré správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody a plnenie cieľov stanovených programom zaobchádzania. Je nevyhnutné zohľadniť, že odsúdenému boli poskytnuté viaceré šance, a to aj v podobe podmiennečných trestov odňatia slobody, či podmiennečného prepustenia, ktoré nevyužil, a preto niet sa prečo domnievať, že práve podmiennečné prepustenie z aktuálneho výkonu trestu odňatia slobody, po zohľadnení vyššie uvedených kritérií uvedených v bode 13. tohto uznesenia, splní svoj zákonom sledovaný účel.

15. Za daného stavu veci sťažnostný súd zdieľa názor súdu prvého stupňa súdu, že podmiennečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov.

16. Za vyššie popísanej situácie má aj sťažnostný súd vážne a dôvodné pochybnosti o tom, že odsúdený v prípade podmiennečného prepustenia povedie riadny život, a preto je namieste konštatovať, že odsúdený nespĺňa všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie a prvostupňový súd správne žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietol. Len dobré správanie odsúdeného v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody nie je dostačujúce na vyslovenie predpokladu, že bude na slobode viesť riadny život.

17. K sťažnosti odsúdeného sťažnostný súd uvádza, že ústav na výkon trestu odňatia slobody neskúma splnenie formálnej podmienky a materiálnych podmienok na podmiennečné prepustenie, len poskytuje hodnotenie k návrhu na podmiennečné prepustenie, v ktorom opisuje správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody. Splnenie zákonných podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je kompetentný posudzovať výlučne súd. Pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody súd síce vychádza z hodnotenia riaditeľa, ktoré je jedným z podkladov pre vydanie rozhodnutia o podmiennečnom prepustení odsúdeného, nakoľko reflektuje správanie odsúdeného počas výkonu trestu v ústave na výkon trestu odňatia slobody, avšak je na zvážení súdu, či si odporúčania uvedené v hodnotení osvojí a pri zohľadnení a zhodnotení všetkých skutočností návrhu vyhovie alebo nie. Súd nie je v žiadnom prípade viazaný uvádzanými závermi a odporúčaniami riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody v podávaných hodnoteniach, z ktorého vyplýva aj menej priaznivá resocializačná prognóza a stredné riziko recidívy trestnej činnosti odsúdeným.

18. Rovnako je nesprávna úvaha odsúdeného, že materiálne podmienky podmiennečného prepustenia určuje zákon č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody. Súd o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie rozhoduje na základe § 66 Trestného zákona, ktoré určuje hmotnoprávne podmienky podmiennečného prepustenia, a to formálnu podmienku (vykonanie potrebnej časti trestu odňatia slobody) a dve materiálne podmienky (vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal odsúdený polepšenie a je možné od odsúdeného dôvodne očakávať vedenia riadneho života po jeho podmiennečnom prepustení na slobodu), pričom tieto podmienky musia byť na pozitívne rozhodnutie súdu o podmiennečnom prepustení splnené kumulatívne, teda súčasne.

19. S poukazom na vyššie uvedené, sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.